

Gent corrent

Josep Cots

Llibreter. Vendre llibres, confessa, és «una neura personal». El 1975 va fundar la llibreria Documenta.

«Els llibres avui en dia es moren de seguida»

ALBERT BERTRAN

Catalina
Gayà

–Etic condemnat a extingir-me. Sóc un dels últims *diplococus*. Per això m'entrevista, ¿no?

–No. L'entrevisto perquè riu i assessora la clientela. És el llibreter que surt com a personatge als llibres.

–Les llibreries en què el propietari atén el públic ja són una cosa antiga. Les macrobotigues ho estan ocupant tot i les petites llibreries de mica en mica van tancant.

–¿Com va obrir Documenta?

–Era un llicenciat de lletres sense futur. No volia dedicar-me a l'ensenyament. Ramon Comes, el meu soci, ara ja retirat, em va proposar que muntéssim una llibreria.

–Era el 1975.

–i llavors s'obria una llibreria a l'any a Barcelona! Era una activitat anti-franquista. Per això Catalunya té una xarxa de llibreries increïble. Avui en dia ja ningú obre botigues de res. Últimament passa gent pel carrer i diu: 'iUi! Una llibreria, que antiga'. Jo em quedo de pedra, perquè no és el que penso. No em considero antic ni tampoc tinc nostàlgia del passat.

–[Una dependenta exclama: «¡S'ha mort l'Emili Teixidor!» Josep Cots ho comenta amb una clienta].

–Quan vam obrir ja era el tardofranquisme i la gent s'atrevia a fer coses per les quals el 1945 t'haurien matat. Des del principi vam muntar aparadors: aquesta Marilyn d'aquí va ser el primer aparador.

–Sempre s'ho ha passat bé.

–Sí. Les llibreries poden ser de moltes maneres, però sempre seran com és el seu propietari. Som una llibre-

«El client ja no ve a caçar i a passar una hora fantàstica. Ve a buscar una cosa que ja sap què és»

ria petita. Jo combino qualitat i venda. És clar que no em puc escapar de certes coses.

–¿Per exemple?

–De Dan Brown. Una altra diferència és que els llibres ara es moren de seguida. Les grans superfícies controlen la producció editorial. Es publiquen molts llibres, i això en una llibreria petita suposa que els llibres canviïn constantment.

–¿Què busquen els lectors?

–El mateix de sempre: el plaer de la lectura. La diferència és que avui en

dia ens pensem que ho sabem tot. El client ja no ve a la llibreria a caçar. És a dir, ja no ve a passar una hora fantàstica. La gent entra a buscar una cosa que ja sap què és.

–¿I com porta aquests canvis?

–Per a mi, vendre llibres és una neura personal. Ara tinc una contradicció enorme: estan de moda les novel·les gràfiques, però jo no les suporto. Només en tinc algunes i les escullo una mica literàries. La pressió és forta i jo sé que m'estic fent vell. No estic a la moda.

–¿De veritat que ho sent així?

–No estic ancorat en el passat. Lluito per viure amb aquesta contradicció. ¿Com l'hi explico? Jo només venc llibres. No venc devedes. No és que no m'agradi la imatge o el cinema. M'encanten. Tinc Facebook i Twitter i em diverteixo molt. Estem en un món d'imatges, però jo vull defensar la paraula. La paraula em sembla

meravellosa. És una opció arriscada, però per això vaig obrir una llibreria i no una galeria.

–Exposa art als seus aparadors.

–Un artista munta l'aparador i jo hi poso els llibres. Durant les últimes dues dècades he treballat amb Eduard Alonso. Fem uns vuit aparadors a l'any.

–¿I els aparadors interactius?

–Això és divertidíssim. Ens va sorgir la idea amb un grup de clients amics. ¿N'ha vist algun?

–Sí.

–Per Nadal vam fer la *jesusada*. Vam demanar a la clientela que portés algun Jesús. Van venir 46 *jesusos*, alguns de carn i ossos, i els vam fer una foto. Altres van portar figures. Fins i tot ens van deixar un expòsit a la porta. El lema era divertidíssim: *Jesús llegeix, a lleluia*.

–¿Què més fa?

–A l'hivern vam fer vermouths. Tinc una clientela que és interessantíssima i se'm va acudir d'organitzar algunes xerrades. Ara farem un mapa. No li dic res més.

–¿Quina és la funció del llibreter?

–La mateixa de sempre: escoltar, assessorar i entendre què li demanen. El món d'avui en dia és el dels contractes precaris, per això li dic que la gent com jo ens estem extingint. Jo estic a la salsa que m'agrada.

–I el llibre digital.

–Si acaba triomfant, revolucionarà aquesta indústria. A mi m'agrada el llibre com a objecte. Són individuals i únics. Els llibres digitals són tots iguals. No provoquen la mateixa fascinació. ≡

gentecorriente@elperiodico.com